

ΘΕΜΑ: Αναγραφή του θρησκευόμενου στις ταυτότητες

1. Οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, όπως προβλέπεται τόσο στο άρθρο 2 του ν. 2472/1997 όσο και στο άρθρο 8 της Οδηγίας 95/46 που έχει ήδη ενσωματωθεί στην εθνική νομοθεσία, ανήκουν στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα. Σχετική ρύθμιση περιλαμβάνεται επίσης στο άρθρο 6 της Σύμβασης 108 του Συμβουλίου της Ευρώπης, η οποία κυρώθηκε με το ν. 2068/1992. Η συλλογή και η επεξεργασία των θρησκευτικών πεποιθήσεων απαγορεύεται λοιπόν ενόψει της δέσμης των εθνικών, κοινοτικών και διεθνών κανόνων που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

2. Οι θρησκευτικές πεποιθήσεις συνεχονται, ως ευαίσθητο προσωπικό δεδομένο, με την θρησκευτική ελευθερία (άρθρο 13 Συντ., άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α. και άρθρο 14 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων). Το εν λόγω δικαίωμα, με το γνωστό περιεχόμενό του, δεν αποκλείει ο φορέας του, εφόσον το επιθυμεί, να τις αποκαλύπτει. Η αναφορά του θρησκευόμενου σε δημόσια έγγραφα ενδέχεται όμως να προκαλέσει δυσμενείς διακρίσεις εις βάρος του. Ακόμη λοιπόν και αν παράσχει τη συγκατάθεσή του για την αναγραφή, παραβιάζεται η θρησκευτική ελευθερία.

3. Η ταυτότητα αποτελεί εξάλλου δημόσιο έγγραφο για τη διευκόλυνση της επικοινωνίας του πολίτη με τις αρχές. Πρέπει, γι' αυτό, να περιλαμβάνει μόνον όσα στοιχεία είναι αναγκαία για την εξατομίκευσή του. Σε αυτά δεν ανήκουν στοιχεία που αφορούν τον «εσωτερικό του κόσμο», όπως είναι οι θρησκευτικές του πεποιθήσεις.

4. Την άποψη αυτή υιοθέτησε η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα στην απόφαση 510/17/15.5.2000. Το θρήσκευμα δεν επιτρέπεται δηλαδή να αποτελεί στοιχείο της ταυτότητας, αφού ως έκφραση του εσωτερικού κόσμου κάθε ανθρώπου είναι απρόσφορο και μη αναγκαίο για την εξατομίκευσή του.

5. Η απόφαση της Αρχής κρίθηκε ενώπιον της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας στο πλαίσιο της ακυρωτικής διαδικασίας. Όπως είναι γνωστό, το Δικαστήριο αναγνώρισε με μεγάλη πλειοψηφία την ορθότητά της. Η δημοσίευση της απόφασής του αναμένεται εντός των προσεχών ημερών.

6. Το θέμα, μετά την εξάντληση όλων των μέσων που προσφέρει η έννομη τάξη μας, θεωρείται λήξαν. Παρόλα αυτά, η Εκκλησία μετά την ολοκλήρωση της συλλογής υπογραφών για την αναγραφή του θρησκευόμενου στα δελτία ταυτότητας προβάλλει ως αίτημα την διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Το αίτημα αυτό δεν βρίσκει

έρεισμα στο Σύνταγμα, διότι η επίλυση του ζητήματος δεν μπορεί να θεωρηθεί κρίσιμο εθνικό θέμα κατά την έννοια του άρθρου 44 παρ. 2 Συντ. Εκτός αυτού, σε μία σύγχρονη δικαιοκρατούμενη δικαιοκρατική πολιτεία δεν είναι δυνατή η διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την αντιμετώπιση προβλημάτων, όπως η θρησκευτική ελευθερία, που ανάγονται στο σκληρό πυρήνα της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2001

Dis.N/ΞΗ/ThriskTaftot.doc/27.6.2001/p.1-2/md